

Ei sentään vielä

Maantiedossa opetettiin, että Euroopan ja Aasian raja kulkee Välimerta pitkin itään, jatkaa Bosporin salmen läpi Mustalle merelle ja edelleen jokia ja järviä myötäillen Uralille ja siitä sitten Jäämereen. Siis kuinka Turkki ja Israel voivat kuulua Eurooppaan?

No, ihmisten hahmottelema raja on tietysti keinotekoinen. Kulttuurilliset siteet esimerkiksi Israelin kohdalla puoltavat sen kuulumista Eurooppaan. Turkin kohdalla taktiikkana taas on Atatürkin ajoista ollut kiihkeä halu kuulua Eurooppaan.

Olen suhtautunut opiskeluajoista asti hyvin nyreästi turkkilaisten menoon. Tapasin silloin eräässä harjoittelupaikassa samaa alaa opiskelevan sikäläisen, jonka kanssa parannettiin maailmaa. Hän kertoi paljon opiskelijoiden keunoista oloista kotimaassaan.

Elokuva Keskiyön pikajuna (Midnight Express, Alan Parker 1978) teki minuun hurjan vaikutuksen. Tarinassa opiskelijapoika yrittää salakuljettaa Turkista vähän hasista, jää kiinni ja joutuu turkkilaiseen vankilaan. Kohtelu on käsittämättömän raakaa niin henkisesti kuin ruumiillisestikin. Virallinen Turkki ei aikoinaan yrittänyt edes kumota filmin välittämää kuvaa. Kai se oli totta.

Sitten julkisuuteen tulvivat uutiset Turkin viranomaisten kurdeihin kohdistamista raakuuksista. Kurdien itsenäisyysvaatimukset kivistävät valtiojohtoa kuin terävä kivi kengässä, mutta toimenpiteet olivat epäeurooppalaisia.

Piti käydä vähän katsomassa, kun ilmeni mukava tekosyy. Osana Turkin EU-imagokampanjaa Aasian puolelle viitisenkymmentä kilometriä Istanbulista rakennettiin huippuhieno moottorirata. Kimi kävi siellä jo voittamassa formulat. Nyt pääsivät prätkät radalle.

Heti ensi kokemalta liikenne pöyristyyttää. Turkkilaiset ajavat kuin viimeistä päivää ja tööttäävät torvea kaiken aikaa. Taksien takapenkin turvavyöt on piilotettu selkänojan taakse niin, ettei niitä voi käyttää. Pelottaa!

Turkin, Euroopan sairaan miehen talous on mennyt tuon tuosta kuralle. Tämän vuoden alussa valuutasta liirasta pudotettiin kuusi nollaa pois. Uusia liiroja ja vanhoja miljoonia käytetään rinnan.

Turkki on epäilemättä eurooppalaisen tupakoitsijan paratiisi. Kaikkiialla, aamiaispöydässäkin, saa tuprutella, ja sitä sikäläiset turistien tukemana todella tekevät.

Raitti on hyvin miesvaltainen. Tuntuu ensi näkemältä, että kaikki kaverit kaupustelevat jotakin. Ostaako joku, vai myyvätkö vain toisilleen. Jokaisella ainakin palaa paperossi suupielessä. Mutta missä ovat naiset?

Täytyisi tietysti tutustua tarkemmin Turkin talouteen, ennen kuin voisi äänestää Unionin jäsenyydestä. Näyttää kuitenkin, että maan kehitys on täysin hallitsemattomassa vaiheessa, mikä toisi jättiongelmia Euroopalle ja nakertaisi muutenkin EU:n kuvaa kansalaisten mielessä. Ei siis ihan vielä!

Niin, ja Mika Kallio kaatui taas johtoasemasta viimeisellä kierroksella. Taisi mestaruus mennä.

pajen